

Proti tomu podána jest stížnost k nss pro nezákonnost, o níž nss uvážil toto:

St-lka opírala svůj požadavek náhrady za užívání kasárenských objektů zřejmě o předpisy o ubytování vojska. V té příčině stanoví zák. z 11. června 1879 č. 93 ř. z. v § 19, že náhrady tímto zákonem předepsané platiti má vojenská správa a že výdaje ty zatěžují státní rozpočet. V § 20 pak se stanoví, že vedení záležitostí ubytovacích a jejich provádění za součinnosti obcí, pak rozhodování o závadách a stížnostech náleží politickým úřadům správním, v poslední stolici ministru zeměbrany. Toto poslední ustanovení změněno § 2 zák. z 31. března 1920 č. 218 Sb., kterým se upravují hranice příslušnosti mezi min. vnitra a mno tak, že politicko-administrativní věci týkající se . . . náhrady za plnění pro ubytování vojska přísluší vyřizovati mno v dohodě s min. vnitra.

Přihlédne-li se k tomuto stavu předpisů právních, zvláště také k tomu, že řádný postup stolic v záležitostech ubytování vojska začíná u politického úřadu okresního, kdežto st-lka svůj požadavek vznesla přímo u mno, které jako odvolací stolice by mohlo rozhodovati nad to jen v dohodě s min. vnitra, a uváží-li se také slovní obsah napadeného výnosu, mluvícího jménem vojenské správy, je patrné, že vystupuje v něm žal. úřad toliko jako orgán strany k placení náhrady zavázané, prohlašuje a odůvodňuje své stanovisko k přednesenému požadavku zvýšení náhrady dosud placené, aniž lze v tomto prohlášení shledati rozhodovacího výroku o vzneseném požadavku takového účinku, že by rozhodnutí mohlo jako iudicium úřadu vůči st-lce vejíti v právní moc. Tak také pojímá nař. výnos ve svém odvodním spisu žal. úřad.

Nejde-li však v tomto případě o rozhodnutí nebo opatření ve smyslu § 2 zák. o ss, chybí tu předpoklad cit. zák. předpisu pro rozhodování tohoto soudu, a proto bylo stížnost odmítnouti pro nepřipustnost.

Č. 11.095.

Učitelstvo: * Zatímní učitel občanské školy, jenž byl vrácen do služby definitivního učitele školy obecné a po té zase ustanoven zatímním učitelem školy občanské, nemá při tomto opětovém ustanovení zatímním učitelem občanské školy nároku na zápočet doby, odsloužené původně ve vlastnosti zatímního učitele školy občanské, pro vyměření občansko-školského přídavku podle § 7 odst. 3 zák. 104/1926 Sb.

(Nález ze dne 27. února 1934 č. 3379.)

Prejudikatura: Boh. A 9593/32, 9912/32, 10.610/33.

Věc: Antonín O. v N. (adv. Dr. Rolf Haller z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o výměru občansko-školského přídavku.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Výměrem ošv-u v N. z 28. srpna 1925 byl st-l, definitivní učitel obecné školy chlapecké v N., ustanoven se zachováním

dosavadního definitivního místa zatímním odborným učitelem při měšťanské škole dívčí v N. na dobu potřeby. Pro zrušení prozatímní třídy paralelní na této škole byl výměrem téhož ošv-u z 27. srpna 1928 sprostěn služby na občanské škole dívčí a přikázán zpět dnem 31. srpna 1928 na definitivní své místo. Výměrem jmenovaného ošv-u z 22. září 1930 byl st-l ustanoven od 1. září 1930 zatímním odborným učitelem při občanské škole dívčí v N. se zachováním dosavadního místa definitivního a vyměřeny mu proto výnosem zšr-y v Praze z 9. října 1930 služební požitky 8. stupně ročních 22.680 Kč, poněvadž přestoupil na občanskou školu v 8. stupni služného.

Námítkám st-lem vzneseným, ve kterých uváděl, že nebylo přihlédnuto k jeho prvnímu přestupu na občanskou školu, t. j. ke dni 1. září 1925, nevyhověla zšr výměrem ze 7. března 1931, poněvadž podle § 7 odst. 3 zák. č. 104/1926 Sb. jest pokládati za den přestupu den, od kterého působí učitel nepřetržitě na občanské škole jako zatímní odborný učitel, t. j. v tomto případě den 1. září 1930. Okolnost, že byl st-l přikázán na obecnou školu dnem 1. září 1928 na základě zrušení zatímní pobočky, tedy beze své viny, jest podle předpisu 5. odst. cit. Šu nerozhodnou. Ustanovení čl. 92 prov. výn. min. škol. ze 4. listopadu 1927 č. 123.439 k zák. č. 104/1926 mají platnost pouze pro převod do nových platů a nelze jich tedy vztahovati na nový přestup, který nastal po 1. lednu 1926.

Odvolání st-lem podané zamítlo min. škol. nař. výnosem.

Rozhoduje o stížnosti podané na toto rozhodnutí, uvážil nss toto:

Na sporu jest otázka, zdali učitel, který byl ustanoven zatímním učitelem na občanské škole a pro zrušení zatímní odbočky této školy opět přikázán na definitivní své místo na škole obecné, má nárok na zápočet doby ztrávené ve vlastnosti zatímního učitele na občanské škole, když byl později opět ustanoven zatímním učitelem na škole občanské.

Žal. úřad zaujímá stanovisko záporné, které opírá o předpis § 7 odst. 3 učit. zák. č. 104/1926 Sb., podle něhož jest pokládati za den přestupu den, od kterého učitel působí nepřetržitě na občanské škole, jakožto zatímní odborný učitel, jakož i o předpis § 7 odst. 5 cit. zák., že přestupem ze školy občanské na školu obecnou pozbývá učitel zcela svého vyššího platu na škole občanské, z čehož prý plyne, že při novém přestupu na školu občanskou nelze k dřívější službě té přihlížeti, protože zákon takového započítávání dřívější služby nezná.

Stížnost zastává stanovisko opačné a namítá především vůči názoru úřadu, jakoby učitelský zákon neznal započítání dřívější doby služební, že tento názor neodpovídá skutečnosti; stížnost poukazuje na ustanovení § 7 odst. 5, kde dřívější služba na obecné škole započítává se učiteli, který přestoupil na ni ze školy občanské. Tato námitka jde mimo, neboť žal. úřad zřejmě měl na mysli jen zápočet dřívější služby na škole občanské při opětném ustanovení učitele na takovou školu.

Ostatně vyplývá nesprávnost tohoto stanoviska stížnosti též z předpisu § 7 odst. 2 učit. zák., podle něhož postup do vyšších stupňů služného nastává, jakmile učitel dovrší tři roky započitatelné služební doby se služným bezprostředně předcházejícího stupně. Započtení jiné služby

předpokládá nutně vzhledem k ustanovení § 23 cit. zák. konkrétní předpis o započtení té které doby, jako jest tomu právě v případě § 7 odst. 5 cit. zák. Konkrétního předpisu však, na základě kterého musila by býti započtena st-li dřívější služba ve vlastnosti zatímního odborného učitele, stížnost neuvádí a nss takového též neshledal.

Dále stížnost namítá, že pojem »přestup« v odst. 3 a v odst. 5 § 7 učit. zák. není v obou případech totožný, že prý totiž odst. 5 má na mysli pouze dobrovolný přestup, nikoliv takový přestup, který se stal bez přičinění učitele, jako u st-le, u něhož příčinou návratu na školu obecnou bylo zrušení odbočky na občanské škole, na které působil. Tento názor nemá opory v zákoně a neplyne ani z ustanovení § 19 odst. 3 učit. zák., jehož stížnost se dovolává, nic pro tento názor, neboť tam jde toliko o vnější úpravu dekretu.

Stížnost dále tvrdí, že v zákoně nikde není podkladu pro to, zejména není tohoto podkladu v odst. 3 § 7, že by služba na občanské škole musela býti nepřetržitá, resp., že by učitel pozbýval nároků získaných službou na občanské škole přestupem na školu obecnou. Stížnost tu přehlíží, že žal. úřad opírá svůj názor také o ustanovení odst. 5 cit. Šu, které tudíž sluší bráti v úvahu při posuzování sporné otázky.

Stížnost nemůže pro svůj názor nic vyvoditi z ustanovení v čl. 92 výn. min. škol. ze 4. listopadu 1927 č. 123.439-I, vydaného k provedení učit. zák. Nehledíc ani k povaze cit. výn., jež postrádá vlastnosti právo-
tvorné normy (Boh. A 9593/32), vztahuje se, jak žal. úřad správně uvedl, článek 92, jak podle nadpisu, tak podle svého obsahu pouze na převod učitelů tam uvedených, nikoliv tedy na případy přestupů, které se staly po 1. lednu 1926. Ani důvodové zprávy k učit. zákonu nemůže se právem stížnost dovolávati pro svůj názor, neboť důvody nemohou přicházeti v úvahu, pokud nedošly výrazu ve znění zákona samého, které jediné jest pro posouzení otázky rozhodující.

Podle § 7 odst. 5 učit. zák. vyměří se učiteli, který přestoupí ze školy občanské na školu obecnou, byv na ni dosazen definitivně neb zatímně, služební plat tak, jako by byl od počátku své služební doby působil na obecné škole. Podle toho jest dřívější doba odsloužená na škole občanské pro vyměření občansko-školského přídavku v případě opětného ustanovení zatímním učitelem na občanské škole ztracena. Služební poměr, který nastává při pozdějším opětném ustanovení na školu občanskou, nemá ex lege souvislosti s dřívějším, a bylo by proto potřebí výslovného ustanovení učit. zák., kdyby se mělo při takovém opětném ustanovení přihlížeti k přestupu na občanskou školu, který se stal při prvním ustanovení na občanskou školu. Potvrzení tohoto názoru plyne i z § 11 učit. zák., podle něhož při opětném ustanovení obdrží učitel počáteční služné, a který tedy pohlíží na opětné ustanovení ve školské službě jako na založení nového poměru služebního, jenž nemá souvislosti s tím, co ustanovení tomu předcházelo. Zápočet dřívější služby na občanské škole mohl by nastati případně podle § 23 odst. 2 nebo 3 učit. zák., buď tedy generelně vl. nař. nebo individuálním správním aktem. Na takový zápočet však není právního nároku (srov. Boh. A 9912/32 a Boh. A 10.610/33).